

ŽIVOT

ZÁBRDOVICKÉ FARNOSTI

Ministrantské
pololetky

První čtení

Poselství
papeže
Františka

Vyjdi
na poušť

Postní snažení

tiráž

ŽIVOT ZÁBRDOVICKÉ
FARNOSTI

Vydává

farnost u chrámu
Nanebevzetí Panny Marie
v Brně Zábřdovicích

adresa

Lazaretní 1, 615 00 Brno
telefon: 545 212 156

redaktoři

Lucie a Dominik Grůzovi

grafická úprava

Klára a Roman Smékalovi

web

<http://www.zabrdovice.cz>

cena

neprodejné, vychází pro
vnitřní potřebu farnosti

do tohoto čísla přispěli

Lucie Grůzová, Kája
Komárek, Kája Krejčí, Jiří
Kaňa, Pavla Oujezdská,
Marie Pošmurná, otec Jiří
Rous, Jiří Sluka, Jiří
Střebešovský

příspěvky

pokud chcete přispět do
časopisu svým článkem,
pošlete jej na e-mail:
dgruza@centrum.cz
nebo kontaktujte redakci

náklad

230ks výtisků

obsah

- 1 Duchovní slovo
Křížové cesty v postní době
- 2 První čtení
Vyjdi na poušť
- 3 Pozvánka na den s Chiarou
Luce Badano
Slovo otce biskupa Vojtěcha
Besídka u jesliček
- 4 Postní snažení
Ministrantské pololetky 2014
- 5 Marek Orko Vácha: Kéž bych...
- 6 Pouť mládeže 2013
- 7 Tříkrálová sbírka
Svatí, jejichž ostatky...
- 8 Poselství papeže Františka
- 10 Biblický kvíz - ženy v Bibli
- 11 Noe

Slovo redaktorů

Milí farníci,

s velkým potěšením přinášíme nabitě postní číslo, velmi děkujeme všem, kdo přispěli. A přejeme Vám krásnou dobu, v níž si můžeme uvědomit, že jsme silní a zároveň slabí. Mnoho milostí a taktéž radostí.

Lucie a Dominik Grůzovi

Uzávěrka Velikonočního čísla je 2. 4. 2014.

Těšíme se na vaše příspěvky.

Duchovní slovo

Milí farníci,

není zrovna snadné povzbuzovat někoho k tomu, aby se postil. Samo slovo půst nám zní tak těžce, protože naznačuje, že bychom měli něco pustit, někoho nebo něco opustit. A to se nám většinou nechce, protože kdybychom se teď chtěli něčeho zbavovat, tak proč bychom to v minulosti tolik chtěli mít?

Asi potřebujeme otázku postavit jinak. Má být půst otrava, anebo šance? Ježíš nepřichází s výzvou „nejezte“, ale „obratte se“. Máme šanci vrátit se k Otci, k tomu, který nic nevyčítá, ale touží být s námi. Který rád hodí za hlavu všechny naše viny a záleží mu jen na tom, abychom byli zpátky u něj. Nejedná s námi podle našich hříchů a neodplácí podle našich vin. Postní doba nás zve, abychom my toužili po něm, když on touží po nás. A pokud před nás staví i nějaký úkol, pak jen zbavit se zátěží, které nám ve vztahu brání. Ale ani to není přednostně nějaké trápení, spíš to připomíná volbu: „Bud' budu držet klubko ostnatého drátu, nebo kolem krku svého tátu.“ Možná jsme si nějaké ostnaté dráty zamilovali, anebo jsme si na ně aspoň zvykli. Teď máme šanci nazvat věci pravými jmény a vzdát se všeho, co nás od Boha vzdaluje nebo úplně odděluje. Sv. Augustin napsal: „...zřící se všech nepravostí a nezřízených žádostí světa, to je dokonalý půst.“

Tak Vám přeji, aby Vám milost postní doby neprotekla mezi prsty. Když Bůh dává pozvání, dává i milost je přijmout. Abyste měli nejen sílu, ale i chuť pozvání přijmout, k tomu Vám žehná

o. Jiří

Křížové cesty v postní době

Křížové cesty se budou konat ve středu a v pátek (od 7. 3.) přede mší svatou v 17:30 a o nedělích v cca 9:00 (mezi dopoledními bohoslužbami).

Od neděle 2. 3. bude možno se vzadu na nástěnce zapisovat na čtení křížových cest. Prosíme ochotné farníky o tuto službu. Některé křížové cesty povedou děti – podle rozpisu na nástěnce. Křížová cesta na Velký pátek bude společná.

První čtení

Jdu v rozjímání podél řeky poblíž zábrdovického kostela Nanebevzetí Panny Marie. Moje ruka naznačuje nevýraznými pohyby do prostoru znamení kříže.

„Ty se za mě stydíš?“ ozval se.

„Ne, nestydím se, Pane. To je jen nezvyk,“ odpovídám v duchu.

Podruhé je to už mnohem lepší a potřetí...

„Nikdy bych si nemyslel, že to může být tak obtížné. Doufám, že mě při tom nikdo neviděl.“ „To myslíš vážně?“ zeptal se.

„Je to moc nové a zatím jsem slabý ve víře.“

„To si nemyslím,“ slyším ještě jeho hlas, který náhle přerušuje smích protijdoucího chodce. „Kdyby ses pokřížoval pořádně hned napoprvé, nemusels to dělat třikrát,“ říká nahlas cizí muž. Nezastavil se a míjí mě bez ohlednutí. Strnul jsem úlekem.

„Proč mně tohle děláš, Pane?“ zašeptal jsem.

„Nezlob se,“ slyším jeho smích. „Kdyby ses tak viděl.“

Nemohu jinak, směji se spolu s ním. U vchodu do kostela zpomalím.

„Co myslíš? Mohu na chvíli?“

„Jen pojď,“ zazní už vážněji. Usedám v kostelní lavici a doufám, že si poblíž někdo přisedne. Za chvíli začne nedělní mše svatá a já neznám dobře liturgii, a tak potřebuji nápovědu v chování druhých. Rozhlížím se po kostele, kde jsem ještě nikdy nebyl. Ten ministrant, co po mně pořád kouká, je divný. Co na mně vidí? A teď, snad nejde ke mně?

„Vezmete první čtení? Moc děkuji.“

Pokládá přede mě knihu a odchází.

„Proč mně tohle děláš, Pane?“ šeptám. Tentokrát žádná odpověď nepřichází. Hledím na rozevřenou knihu před sebou. Přemýšlím, co s ní.

„Uteč! Uteč! Pomalu vstaň a nenápadně se vytrať,“ napadá mě.

„To bude hrozná ostuda. Nevíš, co s ní máš dělat. Čte se to někde vpředu, ale ani nevíš, kdy tam jít.“

Pomalou se zdvihám z lavice, ale zarazím se.

„To nejde. Nemohu odejít. Ztratil bych ho. K čemu by mu byl zbabělec?“

Od začátku mše svaté sleduji pozorně kněze a toho ministranta. V okamžiku, kdy na mě oba současně pohlédnou, pochopím a jdu dopředu. Je to dlouhé čtení, a když skončím, je chvíli ticho a poté zazní sborem: „Bohu díky.“

„Teď jenom ještě nezakopnout, až se budu vracet, a je to v suchu,“ napadá mě v jakési zvláštní euforii. Vzápětí nato zakopávám o lavici a díky tomu se v ní usazují rychleji, než jsem měl v úmyslu. Rozrušením mně silně hoří tváře, ale přichází i pokoj.

„Děkuji ti, Pane.“

Jiří Střebešovský

VYJDI NA POUŠŤ

V místě nehostinném,
kde horkost spaluje vše
a suchopár je souputníkem,
čekám na tebe.

Zde v krajině samoty a ticha
zdroje útěchy jsou odstraněny.
V postu zavíráš si oči
a zpomalíš kroku dech.

Čekám na tebe,
čekám v bodě vydechnutí,
já, věčné „SPIRATIO“,
u studny Žíznivého.

Neboj se a volej...
VENI CREATOR, VENI CREATOR!
A nalezněš mne:
„Altissimi Donum Dei“, Dar
nejvyššího Boha.

Byl jsem ti dán a víš,
že kdo skutečně žízní,
přichází ke mně
...a pije.

Byl jsem ti dán a víš,
že kdo věří,
Vytrysknou z nitra jeho proudy,
bohaté proudy vody živé.

K.K

Ta radost tě nezabije,
když tvé srdce pro Mě bije.
Pohltní tě moře něhy,
po němž můžeš plout
jako loď, do jejichž plachet
vítr lásky bude dout.
Budeš rybou hbitou, co v tom moři žije,
perlou vzácnou, milou Bohu.
Pros Mě, ať ti k tomu dopomohu.

Jiří Střebešovský

POZVÁNKA na den s blahoslavenou Chiarou Luce Badano

V polovině března se v prostorách Biskupského gymnázia v Brně uskuteční Den s blahoslavenou Chiarou Luce Badano. Tato italská dívka zemřela v roce 1990 jako velmi mladá (19 let) na rakovinu, již v roce 2010 byla blahorečena papežem Benediktem XVI. a její život byl dán za příklad mladým lidem dnešní doby. Rodiče Chiary Luce Badano měli osobní svědectví o své dceři na Celostátním setkání mládeže ve Žďáru nad Sázavou v roce 2012.

Bližší představení této mladé blahoslavené a stylu jejího života inicioval olomoucký arcibiskup Jan Graubner a připravují ho mladí z Hnutí fokoláre. Na účastníky čeká pestrý program, který se bude skládat z osobních svědectví, filmových ukázek, workshopů nebo diskusních skupinek, jež blíže představí způsob života, kterým Chiara Luce dosáhla spojení s Bohem. Setkání se uskuteční v sobotu 15. března 2014 a zváni jsou všichni mladí od 14 let. Více informací naleznete na webových stránkách <http://chiaraluce.naplna.net>

Tereza Petrášová

Slovo otce biskupa Vojtěcha ke 100. výročí začátku první světové války

Milé sestry, milí bratři,
v letošním roce si budeme připomínat (ne oslavovat!) sté výročí začátku první světové války. Ta oficiálně vypukla 28. července 1914 a skončila příměřím na všech frontách 11. listopadu 1918. Během této doby bylo mobilizováno více než šedesát milionů vojáků, z toho necelý milion občanů naší vlasti. Odhaduje se, že jich na různých bojištích Evropy, Asie i Afriky padlo téměř dvě stě tisíc. Mnoho dalších se vrátilo s doživotním postižením, řada rodin byla hluboce rozvrácena nejen životními ztrátami svých blízkých, ale i sociálními, ekonomickými a společenskými důsledky válečného konfliktu. Nejtěžší válečné následky spočívaly v rozpadu pozitivních hodnot, jako je vzájemná úcta mezi lidmi, chápání manželství atd., které byly do té doby všeobecně přijímány. V nebyvalé míře se také rozpadlo základní náboženské cítění a víra v milujícího Boha.

Válkou se také otevřela cesta k socialistické revoluci v Rusku i k mnoha dalším skutečnostem, jejichž následky přetrvávají. Je proto vhodné a potřebné si tyto skutečnosti připomenout, pomodlit se za všechny oběti a poukázat na zlo, které se nás dodnes dotýká.

Prosím kněze, aby jako místní církev pozvali k bohoslužbě slova nebo k ekumenické bohoslužbě, nebo kde je to vhodné třeba i k mešní bohoslužbě občany své farnosti, představené obcí, ředitele škol, spolky, místní pěvecká tělesa atd. Poradte se ve svých farnostech a buďte iniciativní. Téměř v každé obci se nachází na náměstí nebo na hřbitově památník padlých z první světové války. Věnujte svůj čas a energii tomu, aby tyto akce byly co nejdokonalejší po vnější i obsahové stránce.

V katedrále sv. Petra a Pavla bude pietní mše sloužena ve čtvrtek **26. června 2014 v 17.30** hodin.

Všichni jste zváni i se svými farnostmi.

V modlitbě provází a požehnanou postní dobu přeje

BESÍKA U JESLIČEK

Je neděle 12. ledna a v našem kostele se právě scházejí odvážlivci z řad malých křesťanských umělců. Začíná totiž první a zároveň poslední generální zkouška na naši každoroční besídku u jesliček v Zábrdovicích. Kromě klavíru, houslíček, fléten a klarinetů hlásí příchod i dívčí spolčo se svým divadelním představením „Cyril a Metoděj“ od Marie Holkové. Odbíjí 15. hodina, prostor před betlémem se zaplnil lidmi a naše chvály narozenému Králi mohou začít. V krásných výkonech, kdy jsme opěvovali našeho velkého Pána coby miminko v jesličkách, zazněly snad všechny koledy, které si jen umíte představit. Hrály se etudy i koncerty na housle, ba i tance z Balkánu, a uspávali jsme Ježíška ukolébavkou lidových písní. Jako vrchol odpoledne vystoupila děvčata s veršovanou již výše zmíněnou hrou. Ve veselých převlecích, s právě upečeným vonícím chlebem a s dobrou náповědou Monči Šedé nám i Bohu připravila veselé představení. Nakonec už zbývá jen poděkovat našemu hodnému doprovazeči Tomášovi, panu faráři za průvodní slovo a paní Dagmar Kuchařové za malé občerstvení pro děti. Velkou pochvalu vyslovujeme také všem našim dětem a těšíme se příští rok zase o něco dál na shledanou.

K.K

Váš biskup X Vojtěch

Postní snažení 2014 - POUŠŤ ... PŮST ... VODA ... ŽIVOT

„Duch vyvedl Ježíše na poušť. Byl na poušti čtyřicet dní a byl pokoušen od satana, žil tam mezi divokými zvířaty a andělé mu sloužili.“ *Mk 1, 12*

Poušť je místo nehostinné a nevlídné. Někdy v ní poutník hledá vodu dlouhé dny a nález oázy znamená záchranu života v poslední chvíli. Co když je ale i oáza jen hromadou vyprahlých kamenů?!?!

Někdy se krajina našeho života mění v poušť, protože studnu našeho srdce zasypaly kameny hříchů, nelásky, neodpuštění, sobectví, lenosti, neposlušnosti. A vše kolem nás je nehostinné a nevlídné... Cesta letošní postní pouští vede děti kolem šesti zasypaných studní podle šesti postních nedělí. Na začátku cesty je vše nehostinné a nevlídné... Postupně ale kameny odstraníme, studny vyčistíme, voda se znovu zatřpytí a do postní pouště začne postupně pronikat nový život....

Děti dostanou na katechezi malé obrázky zvířátek a květin, které doma vybarví a napíší na ně svůj dobrovolný dobrý skutek. Kartičku odevzdají na dalším nedělním setkání v sakristii. Výměnou za obrázek si děti vezmou od katechety kámen z vyčištěné studny, který přinesou jako symbol své snahy v obětním průvodu k hlavnímu oltáři. Dobrymi skutky děti studnu vyčistí a voda zavlaží poušť. Barevné obrázky zvířátek a květin se připevní do takto připravené oázy plné života na nástěnce.

Tímto způsobem se celá poušť týden po týdnu promění v rozkvetlou a živou zahradu, tak jako by se i naše srdce mělo pomocí postu postupně měnit.

Požehnanou postní dobu a hodně síly do odstraňování kamenů přejí dětem i rodičům katecheté Martin, Kája, Pavla, Verča

Ministrantské pololetky 2014

(Upozornění: Po přečtení mohou následovat záchvaty pohoršení, tupé závisti a u pomalejších jedinců se může dostavit prasknutí smíchy.)

Ve čtvrtek odpoledne byl sraz na autobusovém nádraží. Jako poslední jsem přišel Jirka, který se horečně omlouval, že mu ujel autobus, ale ještě to stihl. Pokud ještě nějaký jiný element plánoval přijít, náš odjezd jej zřejmě od jeho původního výtečného záměru odradil. Protože nám přišlo, že je nás i tak dost, tak jsme vyrazili.

Když jsme svým šarmem přece jenom po delší chvíli překonali řidičův hluboce zakořeněný odpor, naskládali jsme batohy do autobusu a dále jsme jej neprovokovali. V autobuse jsme se sice chvíli nudili, ale poté si zahráli Divoký západ a bavili se o alternativě šachů na hexovém (šestiúhelníkovém) poli. Nemám bohužel ani tolik místa ani takovou paměť, abych zde rozebíral funkce všech jednotlivých figurek. Ve Zlíně jsme přestupovali na jiný autobus, kde jsme rovněž hráli Západ a hovořili jsme o různých jiných věcech než o šestiúhelníkových šachách, a cesta nám příjemně zdrhla utekla. Vylezli jsme až v Provodově, kde už byla skoro tma.

Kolem byla zima, bláto a tma, která byla rozptýlená pouze jednou lampou v okolí. Nahodili jsme si batohy na záda a vydali jsme se

po svahu nahoru. Za chvíli jsme se roztáhli po celém svahu jako nudle. Poté se v dále objevila světlá a už jsme byli tam. Tedy, tam, kde jsme rozhodně být nechtěli – na hřbitově. Tož jsme se sebrali a táhli dál. U fary se vynořil další problém. Protože klíče jsme pochopitelně neměli u sebe, tak Janek zase sešel dolů (ne úplně dolů, jen o kousek) a přinesl je.

Vevnitř byl obraz asi 3 × 3 m, který by se hodil do místnosti o asi třikrát větších rozměrech, než měla tato chodba. Vyzuli jsme se (to byl smrad) a prošli do pokoje se spoustou postelí, které byly všechny pochopitelně už obsazené, a tak na mě zbyla postel na spodním patře, takže jsem musel téměř i při spaní mít sehnutou hlavu – ale to není až tak důležité.

Ráno jsme obdrželi výbornou snídani a šli ven, abychom se (jak nám vedoucí důsledně nedoporučili) namočili při koulovačce. Když se k nám posléze vedoucí přidali, měli jsme ►►

►►► už mokré skoro všechno na sobě. Po pořádné koulovačce jsme se šli usušit a najíst. V těchto ohledech nám bylo dostatečně vyhověno.

Potom jsme se snažili napodobit výrobu šípů a celkem se nám to povedlo. I přes všechny obtíže se nám podařilo nikoho neprobodnout (když beru v potaz pouze osud nadpoloviční většiny). Potom jsme dostali povolení, že se můžeme najíst a – kdo by to byl čekal –, i něco k jídlu. Odpoledne po různých hrách jsme si stříleli z luku (při čemž některé šípy utrpěly jistá poškození) a dělali různé pitomosti.

Druhý den všichni vyrazili na výlet. Ne že by byla zima, to ne, ale byla. Když pomineme nedostatek tekutin, bylo tam velice příjemně. Viděli jsme spoustu stop a ani jedno zvíře. Stopovali jsme raněné vlky a nakonec jsme je zastřelili a uhnali (snad jediná výjimka z předchozí oznamovací věty). Odnesli jsme si na faru skalpy a omrzliny (v batohu). Po odpočinku (přípravě na finální odpočinek dne) a večeri jsme šli spát.

Neděle proběhla v klidovém režimu až na to, že do namrzlého kopce nechtěl ze všech lidí, co tam chodili (asi 8), riskovat výstup akorát farář, tudíž se mše na poutním místě Provodov nekonala. Zbytek dne jsme strávili hraním nenávykové hry Bang a jinými kratochvílemi.

Odjezd proběhl v pořádku až na to, že jsme museli použít opět svůj šarm k nástupu do vozidla v tak hojném počtu. Celkový šarm skupiny a Kubův vyjednávací talent opět slavily úspěch. Na zpáteční cestě se nedělo v podstatě nic zajímavého až na to, že jsme při přestupu ve Zlíně potkali řidiče, který nás sám, bez reptání, z vlastní iniciativy a bez použití výhružných prostředků pustil do autobusu a kterého jsme se dodatečně neúspěšně pokusili obalamutit nenápadným pojídáním pomerančů.

Po příjezdu do Brna jsme se rozloučili a odešli domů. Večer jsme se scházeli po skupinkách v různých kostelech po Brně na večerních mších.

Za případné chyby v textu nenese autor zodpovědnost.

Jménem ministrantského sboru Jirka Kaňa

Marek Orko Vácha: Kéž bych pod hvězdami dobře odtančil svůj tanec

Tato vydařená publikace nakladatelství Cesta skýtá čtenářům nejen potěchu pro duši, ale i potěchu oka. Kniha se může stát pěkným dárkem. Pomocí krátkých úryvků z díla Marka Váchy a též jeho krásných fotografií můžeme dobře rozjímat o nádherném a neobsažitelném díle Boha Stvořitele, poznávat krásu přírody i stvoření, a tak Boha ještě více milovat ve vděčnosti a neustálém údivu nad tím, co všechno ještě nevíme.

(Nakladatelství Cesta)

Jako bonus přidáváme dva malé úryvky:

Svatý Jan od Kříže mluví o tom, že na konci našeho života se nás Bůh bude ptát na lásku. Tedy ne na to, co jsme postavili nebo vykonali, ale mohu-li to tak říct, s jakým srdcem jsme to vše konali. Podobně svatá Terezie z Lisieux píše, že láska je to jediné, co jsme schopni přenést ze světa zde do světa tam, do věčnosti. Vše, co jsme získali nebo vybudovali, zde na Zemi necháme – s jedinou výjimkou, a tou je láska. Zde na Zemi tak získáváme bohatství, které je nezničitelné, na něž nedosáhneme a které nerozbije ani nemoc, ani nenávist, ani zášť válek, nic z tohoto světa věcí.

Láska je poklad v nebi, kde jej rez a mol nekazí, zloději nevykopávají a nekradou. Básník Francois Cheng to vyslovuje v nádherném verši: „Milovat – to je říci: Ty nezemřeš!“

V samém srdci vztahu je mlčení. Protože v srdci vztahu jsou snoubenci spolu a vědí, že slova jsou zbytečná. Potůček hvězd, který mezi nimi prýští, je slovy neuchopitelný a slova jsou stejně velmi hrubá a rušivá. Je opravdu náhoda, že spirituální teologie podobně popisuje cestu mystika k Bohu?

Pout' mládeže 2013

O podzimních prázdninách slavila jedna akce zábrdovické mládeže své významné jubileum, a proto neškodí si ji připomenout, i když už od ní uplynul nějaký ten pátek. Už podesáté jsme vyrazili na Pout' mládeže, tedy akci, která má za cíl, abychom podzim využili k duchovnímu programu, poznali nové a neznámé poutní místo nebo navštívili nějaké tradiční, seznámili se s novými kamarády nebo se potkali se známými a také abychom se prošli krásnou podzimní přírodou. K tomu všemu se přidává kopec srandy a řada nezapomenutelných historek. To všechno tvoří naši pout'.

Když píšu naši, myslím opravdu naši. Hlavní zásluhu na ní má pochopitelně Duch svatý a jeho působení v nás. My všichni se pak do pouti zapojujeme podle svých možností, někdo si chystá duchovní program, někdo si chystá referáty o svatých, někdo hraje na kytaru nebo zpívá, někdo řídí a vozí autem batohy, někdo vaří, někdo plánuje cestu a domlouvá ubytování na jednotlivých farách, někdo kupuje jídlo do společných zásob. Zkrátka každý se na pouti podle svých možností nějak podílíme a dohromady ji vytváříme.

Jak tedy probíhal její desátý ročník, jehož cílem mělo být tradiční poutní místo Velehrad? V sobotu 26. října 2013 jsme se sešli na nádraží, abychom společně vyjeli do Kyjova, kde celá letošní pout' začínala. Úkolem prvního dne bylo přesunout se z Kyjova do Koryčan, po cestě probrat duchovní téma (letos jsme se zabývali trojicí Lenost–Práce–Odpočinek) a pokochat se krásami přírody. Všechny tyto podmínky se podařilo splnit.

Na faře v Koryčanech však došlo k jistým situacím, kterým už tradičně říkáme „blamážové“. První z nich proběhla při vaření špaget. Neopatrnou manipulací s dřevěným prkénkem se toto dostalo do blízkosti ohně a poněkud nám chytlo. Tím však katastrofa teprve začala. Prkénko bylo uhašeno a špagety se vařily dál. V kuchyni bylo v tu dobu asi deset lidí a všichni se usilovně věnovali vaření. Bohužel nebyl nikdo, kdo by tuto činnost koordinoval, díky čemuž došlo: a) k vyvření vody ze špaget, b) k zaměnění smradu špaget za smrad spáleného prkénka, c) k totálnímu zničení asi 30% špaget a znehodnocení celého obsahu hrnce, d) k akutní záchranné jízdě do Kyjova pro nové špagety a e) ke značnému zpoždění večere.

Druhá blamážová situace nás potkala v noci, konkrétně kolem půlnoci. Jistý dobrý muž, který šel kvůli změně času přenastavit hodiny na věži, se zřejmě domníval, že si ve farním sále

na dvě hodinky schrupne, ale bohužel jeho spací prostor byl obsazen asi dvaceti neznámými, což ho muselo zjevně překvapit. Nás zase překvapilo, že nám kdosi cizí chodí po faře. Naštěstí nedošlo z naší strany k žádnému pokusu bránit holé životy a tím ke zranění dotyčného muže. Byli jsme tak ospalí, že jsme zase usnuli a celou věc dále neřešili.

Další dny pouti již probíhaly bez vážnějších blamážových akcí. Během 27. října jsme se přesouvali z Koryčan do Boršic, kde jsme přespali v místní škole a školce a slavili také mši svatou. A 28. října jsme se přesunuli z Boršic do cíle naší cesty, na Velehrad.

Jako cíl naší pouti jsme si Velehrad vybrali i kvůli právě končícímu roku víry, přestože jedna pout' (2007) se na tomto místě už konala. Po příchodu do cíle jsme slavili mši svatou a pak využili pohostinství moderně zařízeného turistického centra, protože poutní domy měly plno. V poslední den pouti po společné křížové cestě už zbývalo jen balení, uklízení a loučení se s krásnou poutí.

I letos se nám podařilo vytvořit skvělou partu. Je to zásluhou nás mládežníků i našich hodných kněží a jáhnů, konkrétně našeho pana faráře, jáhna Martina a bývalého jáhna a současného o. Petra Václavka. Všichni jsme se na pouti nějak podíleli a udělali ji takovou, jaká byla. Myslím, že jsme měli po celou dobu pouti čas zamýšlet se nad probíranými tématy a odpočinout si od každodenního shonu. A teď už nezbývá než se těšit na další, tentokrát už jedenáctý ročník pouti.

Kája Komárek

Tříkrálová sbírka

Je ráno. Všude kolem sníh a mráz, jako když praští (tak mínus třináct). Musím si pospíšit. Sraz je u pošty. V osm se už před poštou ve vesnici s 2200 obyvateli shromažďují děti a dospělí. Děti jsou vybaveny korunami a plášti a dospělí mají bílé válcové pokladničky. Rozdělíme se na několik skupin, na mapě si vedoucí skupinek vyberou trasu a jde se!

Hurá koledovat! Čeká nás krásné čtyřhodinové pochodování od domu k domu. Lidé nás již očekávají. Jelikož vědí, kdy se vychází, odpočítávají si zhruba čas, kdy budeme u nich, a přichystají teplý čaj nebo něco na zub. U dvou domů ze tří dostaneme ještě nějakou sladkou odměnu do batohu. Lidé jsou většinou usměvaví a otevření. Někdy se stane, že přijдете k domu někoho „nekostelového“, ale i ten si nechá povyprávět, o co jde, popřípadě řekne: „Ne, děkuji.“

O pár let později.... Brno....

Je páteční ráno. Jsme domluveni, že se v deset sejdem na faře a začneme první den koledování. Je to poprvé, kdy jsme zdraví a můžeme se účastnit tříkrálové sbírky. Děti jsou vyzbrojeny korunami a plášti. My, rodiče, zase kasičkou, letáky a cukrem.

S Blankou jsme se domluvili raději jen na jedné ulici, abychom to s dětmi zvládli. A vyrazili jsme. Po cestě k vybrané ulici jsme trénovali píseň. Bylo něco okolo nuly a krásně svítilo zimní slunce. Z prvních pěti domů nám otevřeli tři lidé. Cítili jsme, že někteří mají strach, jiní jsou líní. Ale zato ti tři, co otevřeli, byli velmi potěšeni. A tak to šlo dále. Někdy uprostřed ulice se stala humorná věc. Okno v přízemí bylo pootevřené a v něm se ozýval dětský pláč a lamentování dospělého. Zazvonili jsme...

A z okna jsme slyšeli: „Mami, já se chci podívat!“ „Ticho buď, nejsme doma.“

Pobaveně jsme na sebe s manželem mrkli a šli jsme dále, než se naše děti začnou vyptávat, co to znamená.

Pak nastala krásná věc, v jednom rodinném domě nás čekali. Nejprve přišli manželé středního věku, dali obnos do pokladničky a dětem věnovali bonbóny. A pak přišel ještě starý dědeček, aby věnoval, co mohl.

Po dvou a půl hodinách jsme došli na konec. Moc jsme nevybrali. Byli jsme asi 20krát přijati a nesčetněkrát

odmítnuti či neslyšeni. Unaveni jsme přišli domů, najedli se a šli spát.

Je velký rozdíl, když lidé vědí, kdo přijde, a očekávají ho a když nevědí a ještě se bojí. Jelikož jsem dlouho toužila, abychom společně s dětmi šli tříkrálovou sbírku, byla jsem nadšená. Děti zvládly koledování, musely někdy překonat samy sebe pro druhé a přitom jsme si společně užili legraci. Potkali jsme hodné lidi a mnoho psů (což pro děti bylo k nezaplacení). Potkali jsme také mnoho těch, kteří se báli a schovávali se, ale jelikož jsme šli opravdu malý kousek, nemohli tito lidé zatemnit krásu tříkrálové sbírky, kterou znám z dětství.

Musím vyjádřit obdiv také svému muži, který trpělivě opakoval u všech zvonků úvodní větu a byl mnohokrát odmítnut. Doma jsme si o tom pak povídali a shodli jsme se, že se nemůžeme zlobit na ty, kdo se bojí, jsme však povoláni k tomu, abychom svítili (Mt, 5, 14-16).

Velké díky patří Blance Prokopové a jejím romským pomocníkům, kteří obešli celou zábrdovickou farnost.

LG

Svatí, jejichž ostatky máme uloženy v oltáři

SVATÝ BLAŽEJ - mučedník

O životě svatého Blažeje víme jen z pozdních legendárních zpráv. Narodil se ve 3. století, byl lékařem (lidí i zvířat), později působil jako biskup v Sebastě v Arménii (dnes Sivas v Turecku).

Jedné ženě zachránil modlitbou vepře, kterého odnesl vlk. Za císaře Licinia byl zatčen, bičován, přivázán na strom a drásán železnými hřebeny. Když byl veden na popravu, přistoupila k němu jedna žena s polomrtvým chlapcem, kterému uvízla v krku rybí kost. Světec mu vložil na hlavu ruce, v kterých držel dvě zkřížené svíce, pomodlil se a chlapce uzdravil. Sv. Blažej byl popraven mečem.

Sv. Blažej patří mezi 14 pomocníků. Na jeho svátek 3. února se uděluje tzv. svatoblažejské požehnání. Je patronem lékařů, obuvníků, zedníků, dále patronem Dubrovníku, dobré zповědi, dobrého počasí. Je vzýván jako pomocník proti kašli, krčním bolestem, bolestem zubů, krvácení, vředům, kolikám, moru, dále jako ochránce domácích zvířat.

SVATÁ FLORIANA - mučednice

O sv. Florianě mučednici nemáme bližší informace kromě té, že zemřela s ostatními mučedníky v Miláně.

MP

POSELSTVÍ PAPEŽE FRANTIŠKA K POSTNÍ DOBĚ 2014

Stal se chudým, abychom zbohatli z jeho chudoby (srov. 2 Kor 8,9) Drazí bratři a sestry, u příležitosti postní doby vám předkládám některé úvahy, jež mohou posloužit k osobní i společné cestě obrácení. Vycházím z výroku svatého Pavla: „Znáte přece milost našeho Pána Ježíše Krista: on, ačkoli bohatý, stal se pro vás chudým, abyste vy zbohatli z jeho chudoby“ (2 Kor 8,9). Apoštol se obrací na křesťany v Korintu, aby je povzbudil k velkorysé pomoci věřícím v Jeruzalémě, kteří se nacházeli v nouzi. Co tato slova svatého Pavla říkají nám, dnešním křesťanům? Co nám dnes říká výzva k chudobě a k chudému životu v evangelním duchu?

Kristova milost

Především nám říkají, jaký je Boží styl. Bůh se neprojevuje prostřednictvím světské moci a bohatství, ale slabostí a chudobou: „Ačkoli bohatý, stal se pro vás chudým...“ Kristus, věčný Boží Syn, v moci a slávě rovný Otci, se stal chudým; sestoupil mezi nás a ke každému z nás se přiblížil; sám sebe se zřekl a „vyprázdnil se“, aby se nám ve všem připodobnil (srov. Flp 2,7; Žid 4,15). To je velké tajemství Božího vtělení! Avšak důvodem toho všeho je Boží láska; láska, která je milostí, velkodušností a touhou po blízkosti; láska, jež neváhá, aby se darovala a obětovala se za milované tvory. Milosrdná láska znamená sdílet ve všem osud milovaného. Láska činí podobnými, vytváří rovnost, bourá zdi a vzdálenosti. Tak se Bůh zachoval vůči nám. Ježíš totiž „lidskýma rukama pracoval, lidskou myslí přemýšlel, lidskou vůlí jednal, lidským srdcem miloval. Narozen z Panny Marie, stal se opravdu jedním z vás, ve všem nám podobný kromě hříchu“ (Druhý vatikánský koncil, pastorační konstituce *Gaudium et spes*, 22).

Důvodem toho, proč se Ježíš stal chudým, není chudoba pro ni samotnou, ale – jak říká svatý Pavel –, „abyste vy zbohatli z jeho chudoby“. Nejedná se zde o žádnou slovní hříčku nebo o výraz na efekt! Je to souhrn Boží logiky, logiky lásky, logiky vtělení a kříže. Bůh nedopustil, aby

spása na nás spadla z výšky jako almužna toho, kdo s lidumilným postojem dává část ze svého přebytku. Kristova láska není taková! Když Ježíš sestupuje do vod Jordánu a nechává se od Jana Křtitele pokřtít, nedělá to proto, že by potřeboval pokání a obrácení, ale proto, aby se zařadil mezi lidi, kteří potřebují odpuštění, mezi nás hříšníky, aby na sebe vzal tíhu našich hříchů. To je způsob, který si zvolil, aby nás utěšil, zachránil a osvobodil od naší ubohosti. Oslovuje nás to, co říká Apoštol: že jsme byli osvobozeni nikoli Kristovým bohatstvím, ale jeho chudobou. A Pavel přece dobře zná „nevystižitelné Kristovo bohatství“ (Ef 3,8); Kristus je „dědic všeho“ (Žid 1,2). Co tedy je tato chudoba, kterou nás Ježíš osvobozuje a činí bohatými? Je to právě jeho způsob, jakým nás miluje a jakým se nám přibližuje, jako milosrdný Samaritán, který přistupuje k polomrtvému člověku, zanechanému na okraji cesty (srov. Lk 10,25 a násl.). Co nám dává pravou svobodu, pravou spásu a pravé štěstí, je jeho milosrdná, něžná a sdílející láska. Kristova chudoba, která nás obohacuje, je jeho vtělení: to, že vzal na sebe naše slabosti a naše hříchy, a tím nám odevzdal nekonečné Boží milosrdenství. Kristova chudoba je tím největším bohatstvím: Ježíš je bohatý svou nekonečnou důvěrou v Boha Otce, svou odevzdaností Otci v každém okamžiku a stálým hledáním jen jeho vůle a jeho slávy. Je bohatý jako dítě, které se cítí milované a miluje své rodiče a ani na okamžik nezapochybuje o jejich lásce a něžnosti. Ježíšovo bohatství spočívá v tom, že je Synem, a jeho jedinečný vztah s Otcem je svrchovanou výsadou chudého Mesiáše. Když nás Ježíš vyzývá, abychom na sebe vzali jeho „lehké jho“, vyzývá nás tím, abychom se obohatili jeho „bohatou chudobou“ a „chudým bohatstvím“, sdíleli s ním jeho synovského a bratrského Ducha a stávali se syny v Synu a bratry v prvorozeném Bratru (srov. Řím 8,29). Bylo řečeno, že jediný smutek je z toho, že nejsme svatí (L. Bloy). Můžeme rovněž říci, že

existuje jediná skutečná bída: když nežijeme jako Boží děti a jako Kristovi bratři.

Naše svědectví

Mohli bychom se domnívat, že takováto „cesta“ chudoby platila pro Ježíše, zatímco my, kdo přicházíme po něm, můžeme zachránit svět vhodnými lidskými prostředky. Ale není tomu tak. V každé době a na každém místě Bůh i nadále zachraňuje lidi a svět prostřednictvím chudoby Krista, jenž se stává chudým ve svátostech, ve Slově a ve své církvi, která je lidem chudých. Boží bohatství nemůže být zprostředkováno naším bohatstvím, ale vždy a stále jen naší osobní i komunitní chudobou, jež je oživována Kristovým Duchem. My křesťané jsme při následování našeho Pána povoláni k tomu, abychom viděli bídu svých bratří, dotýkali se jí, brali si ji k srdci a konkrétně konali pro její zmírňování. Bída není totéž co chudoba. Bída je chudoba bez důvěry, bez solidarity a bez naděje. Můžeme rozlišit trojí druh bídy: hmotnou, mravní a duchovní. Hmotná bída se obvykle nazývá chudobou a týká se těch, kdo žijí v podmínkách nedůstojných pro lidskou osobu: bez základních práv a prostředků prvořadé potřeby, jako je jídlo, voda, hygienické podmínky, práce; bez možnosti rozvoje a kulturního růstu. Proti takovéto bídě církev staví svou službu, diakonii, kterou vychází v ústřety nouzi a léčí rány, jež hyzdí tvář lidstva. V chudých a v těch posledních vidíme Kristovu tvář. Tím, že milujeme chudé a sloužíme jim, milujeme Krista. Naše úsilí se zaměřuje i na snahu, aby ve světě přestalo znásilňování lidské důstojnosti, diskriminace a svévole, které v mnoha případech zapříčiňují bídu. Když se moc, přepych a peníze stanou modlami, staví se nad požadavek rovného rozdělování bohatství. Místo toho je třeba, aby se svědomí obrátilo směrem ke spravedlnosti, rovnosti, střídmosti a sdílení.

Neméně znepokojující je mravní bída, která spočívá v tom, že se člověk stává otrokem neřesti a hříchu. Kolik rodin žije v úzkosti z toho, že některý z jejích členů – zejména mladých – je obětí alkoholu, drog, hazardu nebo pornografie! Kolik lidí ztratilo smysl života, je zbaveno perspektivy pro budoucnost a pozbylo naděje! Kolik lidí je k takovéto bídě odsouzeno kvůli nespravedlivým sociálním podmínkám, nedostatku práce, která je zbavuje důstojnosti umožňující přinášet domů chléb, kvůli nerovnosti práv na vzdělání a zdravotní péči. V těchto případech se mravní bída může nazývat počínající sebevraždou. Tento druh bídy, která je

příčinou hospodářského úpadku, se vždy spojuje s duchovní bídou, jež nás zasahuje, když se vzdalujeme od Boha a odmítáme jeho lásku. Pokud se domníváme, že nemáme zapotřebí Boha, který nám v Kristu podává svou ruku, a myslíme si, že si vystačíme sami, vydáváme se na cestu směřující ke krachu. Bůh je ten jediný, kdo skutečně zachraňuje a osvobozuje. Evangelium je pravou protilátkou na duchovní bídu. Křesťan je povolán k tomu, aby do každého prostředí přinášel osvobozující zvěst, že existuje odpuštění spáchaného zla, že Bůh je větší než náš hřích, že nás vždy nezištně miluje a že jsme stvořeni pro společenství a pro věčný život. Pán nás zve, abychom byli radostnými hlasateli poselství o milosrdenství a naději! Je krásné zakoušet radost z šíření této radostné zvěsti, sdílet poklad nám svěřený, abychom potěšovali zničená srdce a dávali naději mnoha bratřím a sestrám ponořeným do temnoty. Jde o to, abychom následovali a napodobovali Ježíše, který plný lásky vyšel vstříc chudým a hříšníkům jako pastýř za ztracenou ovci. Ve spojení s ním můžeme odvážně otevírat nové cesty pro evangelizaci a pro povznesení člověka. Drazí bratři a sestry, nechť tato postní doba najde celou církev disponovanou a ochotnou přinášet těm, kdo žijí ve hmotné, mravní a duchovní bídě, evangelní svědectví, jehož souhrnem je zvěst o lásce milosrdného Otce, připraveného obejmout v Kristu každého člověka. Dokážeme to v té míře, v jaké budeme připodobněni Kristu, který se stal chudým a svou chudobou nás obohatil. Půst je vhodnou dobou k dávání ze svého. Udělá nám dobře, když se budeme ptát, čeho se můžeme zbavit, abychom pomohli druhým a obohatili je svou chudobou. Nezapomínejme na to, že pravá chudoba bolí; nebylo by nic platné dávání bez kající dimenze. Nemám důvěru k almužně, která nic nestojí a která nebolí. Nechť Duch svatý, díky němuž „[jsme] prý smutní, a zatím se stále radujeme, jakoby chudáci, a přece mnohé obohacujeme, jako bychom nic neměli a zatím máme všechno“ (2 Kor 6,10), podporuje naše předsevzetí a posiluje v nás pozornost a zodpovědnost vůči lidské bídě, abychom se stávali milosrdnými a konali milosrdenství. S tímto přáním vás ujišťuji o své modlitbě za to, aby každý věřící a každé církevní společenství plodně vykonali postní pouť, a prosím vás, abyste se modlili za mne. Ať vám Pán žehná a Panna Maria vás ochraňuje. Ve Vatikánu 26. prosince 2013 slavnost svatého Štěpána, jáhna a prvomučedníka

FRANTIŠEK

Biblický kvíz - ženy v Bibli

Bodování:

Za každou správně zodpovězenou otázku bez užití dalších pomůcek jsou 3 body.

Za správnou odpověď s použitím Bible a jakkoli dlouhého samostatného hledání v ní jsou 2 body.

Za správnou odpověď s použitím Bible a označeného místa (souřadnic) z nápovědy na konci kvízu nebo s použitím elektronického vyhledávání je jen 1 bod.

Za špatnou odpověď je 0 bodů.

Doporučený způsob řešení

Zkuste si nejprve projít celý test a každou otázku zodpovědět bez nápovědy. Pokud si u více otázek nejste jistí, neříkejte se hned po skončení na správné odpovědi, ale udělejte test znovu s hledáním v Bibli, případně i s pomocí souřadnic z nápovědy. Vyhodnoťte pak obě sady vašich odpovědí a porovnejte, co znáte z paměti a která místa v Bibli si zaslouží váš další průzkum.

Otázky

1. Která biblická žena nejprve plakala, ale pak najednou měla velkou radost, když zjistila, že nepotkala zahradníka?

- A) Marta, Lazarova sestra
- B) Judit
- C) Marie Magdalská
- D) Petrova tchyně

2. Která biblická žena mohla být horolezkyně, protože měla doma lano a dávala lekce ve slaňování?

- A) Eva
- B) Judit
- C) Matka sedmi synů
- D) Rachab

3. Která žena je v Bibli zachycena, jak pracuje se stanovým kolíkem a kladivem?

- A) Jáel
- B) Maaka
- C) Noemi
- D) Chana

4. Co šla se svými nástroji dělat žena ze třetí otázky?

- A) Opravit Hospodinův stánek, který byl téměř stržen větrem
- B) Spáchat atentát na vojevůdce
- C) Tlouct do skály, aby vytryskla voda
- D) Rozbít Mojžíšův stan při táboření na Sínajské poušti

5. Která nespravedlivě obviněná žena by v chrámu snadno prokázala svoji nevinu, kdyby měla tester na alkohol?

- A) Abígajil
- B) Chana
- C) Moudrá žena z Tekóje
- D) Jarobeáмова žena

6. Která žena udělala za krále špinavou práci a nechala kvůli vinici zabít spravedlivého Nábota?

- A) Viktorie Čistička
- B) Makíra
- C) Jezábel
- D) Ester

7. Která biblická žena svojí trpělivostí, odvahou a krásou zachránila židovský národ před genocidou?

- A) Vašti
- B) Ráchel

C) Marie, sestra Lazara

D) Ester

8. Co se stalo ženě, která se v davu zezadu dotkla Ježíše?

- A) Uzdravila se
- B) Ochranka ji zadržela
- C) Ježíš jí vyčetl, že má malou víru
- D) Její ruka získala schopnost uzdravovat

9. Jak vedl Ježíš rozhovor se ženou, která přišla prosit o uzdravení své posedlé dcery?

- A) Vyzval ji, aby ho i s dcerou následovaly všude, kam půjde
- B) Přirovnal je obě ke psům
- C) Nic pro ni neudělal, protože dcera si posedlost sama přivodila modloslužbou
- D) Poslal apoštoly, aby dceru přivedli

10. Co z uvedených věcí neudělala žena, o které Ježíš řekl, že se všude při hlásání evangelia bude o jejím skutku mluvit na její památku?

- A) Připravila Ježíše k pohřbu
- B) Vylila vzácný olej
- C) Rozhňovala apoštoly
- D) Zůstala trpělivě čekat před domem a Z úcty nevešla dovnitř za Ježíšem

Vyhodnocení znalostí

Podle počtu získaných bodů si najdete zhodnocení stupně vašich znalostí.

Záporný počet bodů:

Jste skutečně kouzelník, neboť tohoto výsledku dosáhne málokdo, ale doporučujeme vám si body ještě jednou přepočítat.

0 bodů:

Dnes máte vážně smolný den. Kdybyste odpovědi jen náhodně losoval, dosáhl byste určitě lepšího výsledku.

1-8 bodů:

Chce to víc snahy a pořádně se začíst, zpět ke studiu.

9-10 bodů:

Občas něco spletete. Ale dá se s tím žít. Pochvala za snahu.

11-20 bodů:

Umíte hledat v Bibli a něco si i pamatujete. Velmi dobře, jen tak dál.

21-30 bodů:

Skvělý výsledek, jste třída. Jen neusněte na vavřínech.

Více než 30 bodů:

Vaše okolí musí vědět o tom, jak jste skvělý. Bibli máte v malíčku. Předávejte své znalosti lidem kolem vás.

Nápověda

Použití souřadnic z této nápovědy snižuje bodový zisk za otázku ze tří bodů na jeden.

1. J 20,13-16	7. Celá kniha Est
2. Joz 2	8. Mt 9,20-22
3 + 4. Sd 4 (Sd 4,21)	9. Mt 15,26-28
5. 1Sam 1,13-5	10. Mt 26,6-13
6. 1Kr 21,7-15	

JONÁŠ

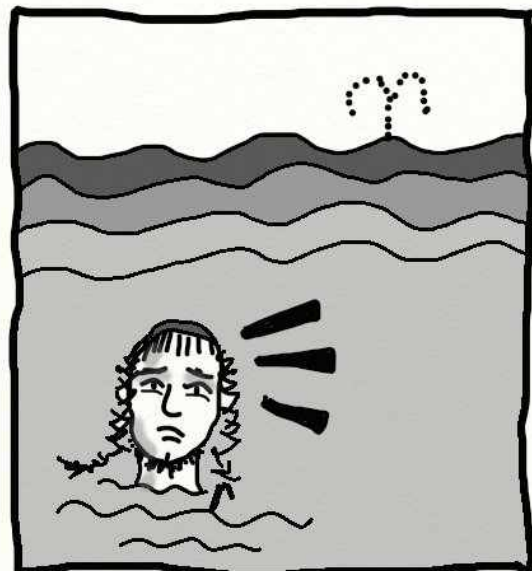
VOLNĚ PŘEVYPRÁVĚNO Z BIBLE
OBRÁZKY A TEXT K.S.

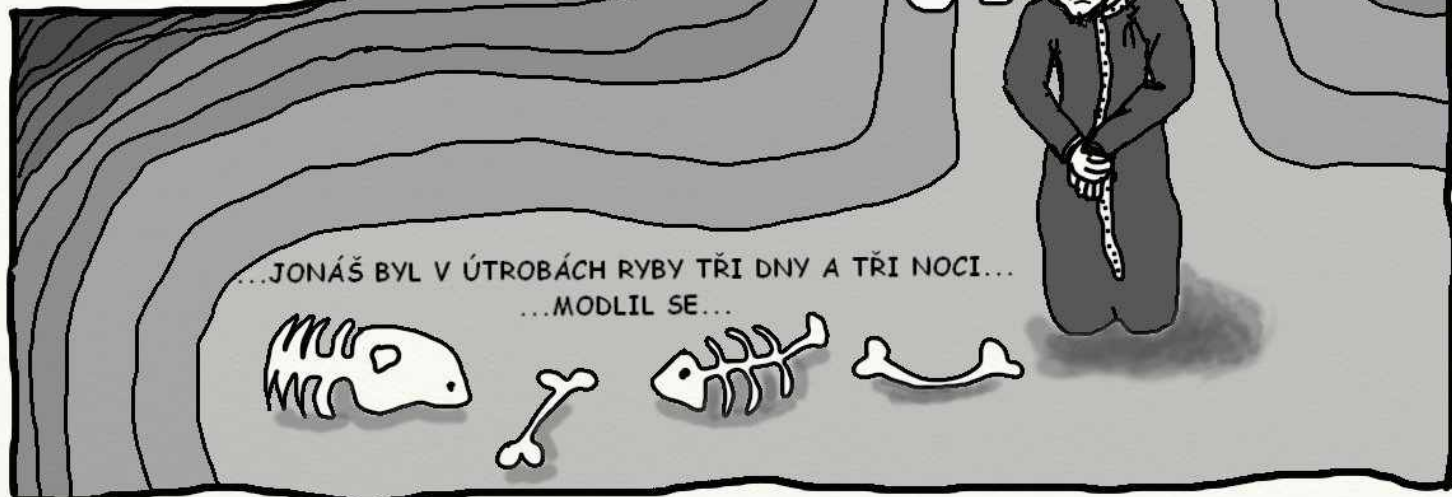
ABY SE ZACHRÁNILI, HODILI LODNÍCI JONÁŠE PŘES PALUBU DO ROZBOUŘENÉHO MOŘE. BOUŘE SE UTÍŠILA, ALE JONÁŠ ZŮSTAL SÁM VE VLNÁCH OCEÁNU...

HOSPODIN PAK POSLAL
VELIKÁNSKOU RYBU A TA
JONÁŠE POHLTILA...

V SOUŽENÍ JSEM VOLAL K HOSPODINU,
ON MI ODPOVĚĎEL. VHODIL SI MĚ DO
HLUBIN, DO SRDCE MOŘE, OBKLÍČIL MĚ PROUD.
KDYŽ JSEM BYL V DUŠI TAK SKLESLÝ,
HOSPODINA JSEM SI PŘIPOMÍNAL,
MÁ MODLITBA VEŠLA K TOBĚ. TI KDO SE
ŠALEBNÝCH PŘELUDŮ DRŽÍ, O MILOSRDENSTVÍ
SE PŘIPRAVUJÍ. JÁ TI VŠAK S DÍKUVZDÁNÍM
PŘINESU OBĚŤ, CO JSEM SLÍBIL, SPLNÍM...

...JONÁŠ BYL V ÚTROBÁCH RYBY TŘI DNY A TŘI NOCI...
...MODLIL SE...

I ROZKÁZAL HOSPODIN RYBĚ, A VYVRHLA JONÁŠE NA PEVNINU

POKRAČOVÁNÍ ŘÍŠTĚ